

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2016. június 16.*

„Előzetes döntéshozatal — Vámunió — Közös Vámtarifa — Vámérték — A vámérték megállapítása — Ügyleti érték — Ténylegesen kifizetett ár — A bejelentett ár helytállóságára vonatkozó megalapozott kételyek — A hasonló árukra vonatkozó más ügyletek keretében fizetett árnál alacsonyabb bejelentett ár”

A C-291/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Magyarország) a Bírósághoz 2015. június 15-én érkezett, 2015. május 21-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **EURO 2004. Hungary Kft.**

és

a **Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, S. Rodin és E. Regan (előadó) bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a magyar kormány képviseletében Fehér M. Z. és Koós G., meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviseletében A. Gavela Llopis, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Albenzio avvocato dello Stato,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: magyar.

- a portugál kormány képviselőjében L. Inez Fernandes, N. Vitorino és M. Rebelo, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében Havas L. és L. Grønfeldt, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1994. december 19-i 3254/94/EK bizottsági rendelettel (HL 1994. L 346., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 5. kötet, 326. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet 181. kötet 3. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 181a. cikkének értelmezésére irányul.
- 2 Ezt a kérelmet az EURO 2004. Hungary Kft. és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (a továbbiakban: regionális vámhatóság) között, az e társaság által importált áruk vámértékét kiigazító, és terhére vámot és hozzáadottérték-adót (héta) megállapító határozat hatályon kívül helyezése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A Vámkódex

- 3 Az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 1997. L 17., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 8. kötet, 179. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o., a továbbiakban: Vámkódex) 29. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az importált áru vámértéke az ügyleti érték, vagyis a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő, szükség esetén a 32. és 33. cikknek megfelelően kiigazított ár, feltéve hogy:

- a) a vevő számára az áru feletti rendelkezésre vagy az általa történő felhasználásra vonatkozóan nincs egyéb korlátozás, mint:
 - amelyet a Közösség jogszabályai vagy hatóságai írnak elő vagy követelnek meg,
 - amelyek behatárolják azt a földrajzi területet, amelyen belül az áruk viszonteladásra kerülhetnek,vagy
 - amelyek az áru értékét jelentősen nem befolyásolják;
- b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyeknek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően;

c) az áruknak a vevő általi későbbi viszonteladásából, átengedéséből, vagy használatából származó haszon – sem közvetlenül, sem közvetve – nem kerül vissza az eladóhoz, kivéve ha a 32. cikkkel összhangban a megfelelő kiigazítás elvégezhető;

és

d) a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással, vagy ha a vevő és az eladó kapcsolatban áll egymással, az ügyleti érték a (2) bekezdés értelmében vámcélokra elfogadható.”

4 E kódex 30. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) Ha a vámérték a 29. cikk alapján nem határozható meg, akkor a (2) bekezdés a), b), c) és d) pontját kell alkalmazni [...] ebben a sorrendben [...].

(2) Az e cikk alapján meghatározott vámérték:

[...]

b) a Közösségbe irányuló exportra eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban exportált hasonló áru ügyleti értéke;

[...]”

5 A Vámkódex 78. cikke a következőket mondja ki:

„(1) A vámhatóság saját kezdeményezésére vagy a nyilatkozattevő kérelmére, az áru kiadása után módosíthatja a vámáru-nyilatkozatot.

(2) A vámhatóság az áru kiadása után, és azért, hogy meggyőződjön a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok pontosságáról, megvizsgálhatja az érintett áruval kapcsolatos import vagy export műveletekre, vagy az ezt követő, ezen árukat érintő kereskedelmi ügyletekre vonatkozó adatokat és kereskedelmi okmányokat. Az ilyen vizsgálat a nyilatkozattevő, az említett műveletekben üzlettársi minőségben közvetlenül vagy közvetve részt vevő valamilyen más személy, vagy az említett okmányt és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy telephelyén végezhető el. A vámhatóság, amennyiben erre még lehetőség van, meg is vizsgálhatja az árut.

(3) Ha a vámáru-nyilatkozat felülvizsgálata vagy utólagos ellenőrzése azt jelzi, hogy az érintett vámeljárást szabályozó rendelkezéseket helytelen vagy hiányos adatok alapján alkalmazták, a vámhatóság, a megállapított rendelkezésnek megfelelően és a rendelkezésére álló új információk figyelembevételével meghoz minden szükséges intézkedést a helyzet rendezésére.”

A végrehajtási rendelet

6 A végrehajtási rendelet 151. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének b) pontja (hasonló áruk ügyleti értéke) alkalmazásakor a vámértéket olyan hasonló áruk ügyleti értéke alapján kell megállapítani, amelyeket ugyanazon a kereskedelmi szinten és lényegében ugyanakkora mennyiségben adtak el, mint az értékelendő árukat. Ha ilyen eladás nem található, olyan hasonló áruk ügyleti értékét kell alapul venni, amelyeket más kereskedelmi szinten és/vagy más mennyiségben adtak el, kiigazítva azt az eltérő kereskedelmi szintből és/vagy mennyiségből adódó eltérésekkel, feltéve, hogy ezek a kiigazítások olyan bemutatott bizonyítékon alapulnak, amelyekből – függetlenül attól, hogy a kiigazítás értéknövekedést vagy értékcsökkenést eredményez – egyértelműen megállapítható a kiigazítás indokoltsága és pontossága.

[...]

(5) E cikk alkalmazásában az importált hasonló áruk ügyleti értéke a Vámkódex 29. cikke értelmében korábban már megállapított, az e cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezések szerint kiigazított vámértéket jelenti.”

7 Az említett rendelet 178. cikkének (4) bekezdése értelmében:

„Az (1) bekezdésben előírt vámértékbevallásnak a vámhivatal számára történő benyújtása – a büntetőjogi rendelkezések esetleges alkalmazásának sérelme nélkül – egyenértékű a (2) bekezdésben említett személy felelősségvállalásával az alábbiak tekintetében:

– a vámértékbevallásban megadott adatok pontossága és teljessége,

– ezen adatok alátámasztásaként benyújtott okmányok hitelessége,

és

– az áruk vámértékének meghatározásához szükséges bármely további adat vagy okmány benyújtása.”

8 A végrehajtási rendelet 181a. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A vámhatóságok nem kötelesek a behozott áruk vámértékét az ügyleti érték szerinti módszer alkalmazásával meghatározni abban az esetben, ha a (2) bekezdés rendelkezéseiben meghatározott eljárásnak megfelelően alapos okuk van kételkedni abban, hogy a bevallott érték a Vámkódex 29. cikkében hivatkozott teljes megfizetett vagy megfizetendő összeget jelenti.

(2) Ha a vámhatóság részéről az (1) bekezdésben említett kételyek merülnek fel, a 178. cikk (4) bekezdésének rendelkezései szerint további információk szolgáltatását kérheti. Ha a vámhatóság kételyei ezt követően továbbra is fennállnak, a vámhatóság köteles a végleges határozat meghozatalát megelőzően a kételyeit alátámasztó indokokról szükség esetén írásban értesíteni az érintett személyt, és lehetőséget biztosítani számára azok megválaszolására. A végleges határozatról és az azt alátámasztó indoklásról a vámhatóság az érintett személyt köteles írásban tájékoztatni.”

9 A végrehajtási rendelet tartalmazza az „Értelmező megjegyzések a vámértékre vonatkozóan” című 23. mellékletet. E mellékletnek a Közösségi Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára vonatkozó megjegyzéseinek 1. pontja így rendelkezik:

„Ezeknek a rendelkezéseknek az alkalmazása során a vámhatóságok, amennyiben lehetséges, azonos vagy hasonló áru eladását veszik alapul, ugyanazon a kereskedelmi szinten, és megközelítőleg azonos mennyiségben, mint az értékelés alatt álló áru esetében. Ha ilyen eladás nem található, azonos vagy hasonló árunak az eladása az alábbi három feltétel egyikének teljesülése esetén vehető figyelembe:

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

10 2014. március 4-én az EURO 2004. Hungary nevű magyarországi székhelyű gazdasági társaság a vámjogi képviselőjén keresztül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Zala Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatóságánál (a továbbiakban: megyei vámhatóság) 13 000 kg bruttó tömegű, Kínából származó különféle áru szabad forgalomba bocsátását kezdeményezte elektronikus árunyilatkozat benyújtásával. Miután az árukat részleges fizikai vizsgálatot követően szabad forgalomba bocsátotta, ez a hatóság a Vámkódex 78. cikke alapján e nyilatkozat utólagos ellenőrzéséről döntött.

- 11 Az említett hatóság a 2014. június 12-i határozatával az említett nyilatkozat utólagos ellenőrzését lezárta, és a vámáru-nyilatkozatban bevallott 2 589 926 magyar forint (HUF) (hozzávetőleg 8288 euró) vámérték elvetésével az importált áruk végleges vámértékét 3 023 938 HUF-ban (hozzávetőleg 9676 euró) állapította meg. E módosítások következtében az EURO 2004. Hungary terhére a megyei vámhatóság 12 970 HUF (hozzávetőleg 41 euró) összegű vám és 47 784 HUF (hozzávetőleg 153 euró) összegű behozatali héa fizetési kötelezettséget állapított meg.
- 12 A 2014. június 12-i határozat indokolásából kitűnik, hogy a vámáru-nyilatkozaton az áruk vámértéke az ügyleti érték alapján, a Vámkódex 29. cikkében foglaltak szerint került meghatározásra, az említett kódex 29. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában foglalt korlátozások és feltételek pedig nem teljesültek az áru tekintetében, továbbá a d) pont szerinti kapcsolat az ügylet felei között szintén nem állt fenn.
- 13 A Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy a megyei vámhatóság összevetette a benyújtott kereskedelmi számlát az importőr számviteli nyilvántartásaival, bizonylataival, valamint a csatolt banki igazolással, és megállapította, hogy az ezen iratokban szereplő összeg megegyezik az árunyilatkozatban feltüntetettel. Mindazonáltal mivel úgy vélte, hogy az importált áruk nettó kilogrammra vetített vámértéke a rendelkezésre álló összehasonlítható áruk statisztikai átlagértékéhez képest rendkívül alacsony számlaárra utal, ez a hatóság kétségbe vonta a 150 kg nettó tömegű „pamut anyagú edényfogó kesztyű” megnevezésű, illetve a 24 kg nettó tömegű „kötött-hurkolt mikroszálás törülőkendő” megnevezésű áru vámértékének helyességét.
- 14 Az említett hatóság felhívta az EURO 2004. Hungaryt az érintett áruk vámértéke helyességének bizonyítására, a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból azonban az tűnik ki, hogy az EURO 2004. Hungary nem szolgáltatott újabb bizonyítékot, csupán akként nyilatkozott, hogy a számla szerinti értéket fizette meg kínai partnerének.
- 15 Mivel a megyei vámhatóság számára még mindig kétséges volt az említett érték helyessége, statisztikai adatok alapján megvizsgálta, hogy a szóban forgó árutípusokat milyen egységáron értékesítettek a magyarországi importőrök részére, és a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti „hasonló áruk ügyleti értéke” alapján számította ki az áruk vámértékét.
- 16 Az EURO 2004. Hungary fellebbezése folytán eljáró regionális vámhatóság a megyei vámhatóság 2014. június 12-i határozatát helybenhagyta, mivel álláspontja szerint az a végrehajtási rendelet 181a. cikke szerinti eljárás alapján helytálló döntést hozott, a megyei vámhatóság kételye a bevallott érték elfogadhatóságával kapcsolatban racionális volt és az áruk vámértékének kiszámítása naprakész statisztikai adatok alapulvételével történt.
- 17 Az EURO 2004. Hungary keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz a regionális vámhatóság határozatának felülvizsgálata iránt. E társaság szerint a szóban forgó áruk bejelentett vámértékét a megyei vámhatóság egyedül azon indok miatt utasította el, hogy ez a társaság olcsón tudott vásárolni, ami csak jó üzleti kapcsolatainak volt köszönhető, ez pedig nem igazolhatja ezen érték kétségbevonását.
- 18 A regionális vámhatóság fenntartotta a határozatát megalapozó érvelését, és úgy érvelt, hogy az EURO 2004. Hungary nem adott magyarázatot az összehasonlító statisztikai értékekhez viszonyítottan irreálisan alacsony ár okára.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a végrehajtási rendelet 181a. cikkének értelmezésére van szükség azon kérdés tisztázása érdekében, hogy e rendelkezés alapján valamely vámhatóság eltérhet-e az ügyleti érték szerinti módszer alkalmazásától az importált áruk vámértékének megállapítása érdekében.

- 20 Ebben a tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az importált áruk vámértékének megállapítása érdekében a vámérték megállapításának elsődleges és főszabály szerinti módszere az áruk ügyleti értékének figyelembevétele. Márpedig ha az importált áruk ügyleti értékének bizonyítására előterjesztett okiratok hitelessége és az ügylet valós tartalma egyébként nem vonható kétségbe, és nincs egyéb konkrét oka az ügyleti érték figyelmen kívül hagyásának, a vámhatóságok kötelesek ezen áruk igazolt ügyleti értékét vámértéknek elfogadni, hiszen ez a gyakorlat teszi elkerülhetővé az önkényes vámértékek alkalmazását, és ez teheti lehetővé a vámrendszer semleges működtetését. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint ez a jogértelmezés következik a 2008. február 28-i Carboni e derivati ítélet (C-263/06, EU:C:2008:128) 52–60. pontjából, annak figyelembevételével azonban, hogy ezt az ítéletet az alapügyétől lényegesen eltérő tényállás alapján hozták, és az nem a végrehajtási rendelet 181a. cikk szerinti kételyek lehetséges alapját vizsgálta.
- 21 Ilyen körülmények között a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Magyarország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A [végrehajtási rendelet 181a. cikkének] rendelkezését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes azon tagállami jogalkalmazási gyakorlat, amely a vámértéket »hasonló áruk ügyleti értéke« alapján határozza meg, mivel a hasonló áruk importja során alkalmazott beszerzési árak statisztikai átlagához képest a bejelentett ügyleti értéket irreálisan alacsonynak, és így valótlannak találja annak ellenére, hogy az importált áruért ténylegesen kifizetett ár igazolására felhasználni kívánt számla és átutalási igazolás hitelességét a hatóság nem dönti meg vagy vonja egyébként kétségbe, viszont az importőr sem eszközöl további bizonyítást az ügyleti érték alátámasztására?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 22 A kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a végrehajtási rendelet 181a. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a vámhatóságoknak az alapügyben szóban forgóhoz hasonló jogalkalmazási gyakorlata, amely a Vámkódex 30. cikkében szereplő módszer szerint az importált áruk vámértékének a hasonló áruk ügyleti értéke alapján történő meghatározásából áll abban az esetben, ha a hasonló áruk importja során alkalmazott beszerzési árak statisztikai átlagához képest a bejelentett ügyleti értéket azon tény ellenére is irreálisan alacsonynak találják, hogy az importált árukért ténylegesen kifizetett ár igazolására előterjesztett számla és átutalási igazolás hitelességét a vámhatóságok nem cáfolták meg vagy vonták egyébként kétségbe, viszont az importőr a vámhatóság erre vonatkozó felhívása ellenére sem terjesztett elő további bizonyítékokat vagy információkat az áruk bejelentett ügyleti értéke helyességének alátámasztására.
- 23 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a vámérték megállapítására vonatkozó európai uniós szabályozás méltányos, egységes és semleges rendszer létrehozására irányul, amely kizárja az önkényes és fiktív vámértékek alkalmazását (2010. július 15-i Gaston Schul ítélet, C-354/09, EU:C:2010:439, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 Így különösen, amint az a 2013. december 12-i Christodoulou és társai ítélet (C-116/12, EU:C:2013:825) 38. pontjából kitűnik, a Vámkódex 29. cikke alapján az importált áru vámértéke az ügyleti értékéből, vagyis az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árból tevődik össze, figyelemmel azonban az e kódex 32. és 32. cikkének megfelelően elvégzendő kiigazításokra.

- 25 Ebben a tekintetben a Bíróság kifejtette, hogy noha a vámérték alapját főszabály szerint az árukért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár képezi, ez az ár olyan adat, amelyet adott esetben ki kell igazítani, ha az az önkényes vagy fiktív vámérték megállapításának elkerülése érdekében szükséges (lásd ebben az értelemben: 2013. december 12-i Christodoulou és társai ítélet, C-116/12, EU:C:2013:825, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 Ugyanis az ügyleti értéknek tükröznie kell az importált áru valós gazdasági értékét, és figyelembe kell vennie ezen áru minden gazdasági értékkel rendelkező elemét (2013. december 12-i Christodoulou és társai ítélet, C-116/12, EU:C:2013:825, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Amikor azonban a vámértéket nem lehet meghatározni a Vámkódex 29. cikke szerint az importált áru ügyleti értéke alapján, a vámértéket e kódex 30. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően kell megállapítani, az utóbbi cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában foglalt módszerek egymást követő alkalmazásával (2013. december 12-i Christodoulou és társai ítélet, C-116/12, EU:C:2013:825, 41. pont).
- 28 Abban az esetben, ha az importált áru vámértékét a Vámkódex 30. cikke alapján sem lehet meghatározni, a vámértéket e kódex 31. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően kell megállapítani (2013. december 12-i Christodoulou és társai ítélet, C-116/12, EU:C:2013:825, 42. pont).
- 29 Következésképpen mind az említett kódex 29–31. cikkéből, mind pedig azon sorrendből, amely szerint a vámérték-meghatározás kritériumait e cikkek alapján alkalmazni kell, az következik, hogy e rendelkezések között szubszidiárus viszony áll fenn. Ha ugyanis a vámérték nem állapítható meg valamely rendelkezés alapján, csak akkor kell a meghatározott sorrendben közvetlenül utána következő rendelkezésre hivatkozni (2013. december 21-i Christodoulou és társai ítélet, C-116/12, EU:C:2013:825, 43. pont).
- 30 Mivel a vámérték-megállapítás során a Vámkódex 29. cikkének megfelelően az ügyleti értéknek biztosítanak elsőbbséget, feltehetően a vámérték-meghatározás e módja a legalkalmasabb, és leggyakrabban ezt alkalmazzák (2013. december 12-i, Christodoulou és társai ítélet, C-116/12, EU:C:2013:825, 44. pont).
- 31 Ami egyrészt azt a kérdést illeti, hogy a vámhatóságok milyen hatáskörrel rendelkeznek, ha valamely hozzájuk benyújtott bejelentés kételyeket ébreszt, a végrehajtási rendelet 181a. cikke előírja, hogy ha a vámhatóságoknak alapos okuk van kételkedni abban, hogy az importált áruk bevallott értéke az árukért megfizetett vagy megfizetendő teljes összeget jelenti, nem kötelesek a behozott áruk vámértékét az ügyleti érték szerinti módszer alkalmazásával meghatározni. A vámhatóságok tehát elutasíthatják a bejelentett árat, ha ezek a kételyek azt követően is fennállnak, hogy a vámhatóságok az érintett személyt adott esetben minden adat szolgáltatására és minden kiegészítő okmány benyújtására felhívták, valamint megfelelő lehetőséget biztosítottak számára, hogy az említett kételyeket alátámasztó indokokról kifejtse az álláspontját (lásd ebben az értelemben: 2008. február 28-i Carboni e derivati ítélet, C-263/06, EU:C:2008:128, 52. pont).
- 32 Másrészt a Bíróság már megállapította, hogy ami az ügyleti érték helyett figyelembe veendő más értéket illeti, a végrehajtási rendelet 181a. cikke annak megállapítására szorítkozik, hogy „a vámhatóságok nem kötelesek a [...] vámérték[et] az ügyleti érték szerinti módszer alkalmazásával meghatározni”, viszont nem jelöli meg, hogy ebben az esetben az ügyleti érték helyett milyen más értéket kell figyelembe venni (2008. február 28-i Carboni e derivati ítélet, C-263/06, EU:C:2008:128, 55. pont).
- 33 Ugyanis a Vámkódex 30. és 31. cikkének megfelelően, ha az importált áru vámértéke az e kódex 29. cikkének alkalmazásával nem határozható meg, azt elsősorban az említett 30. cikk, másodsorban pedig az említett 31. cikk alapján kell meghatározni (lásd ebben az értelemben: 2008. február 28-i Carboni e derivati ítélet, C-263/06, EU:C:2008:128, 56. pont).

- 34 Egyébiránt, többek között ugyanezen 30. cikk alkalmazását illetően a végrehajtási rendelet 23. mellékletében szereplő, a Vámkódex 30. pontja (2) bekezdésének a) és b) pontjára vonatkozó megjegyzés 1. pontjából az következik, hogy a vámhatóságok, amennyiben lehetséges, azonos vagy hasonló áru eladását veszik alapul, ugyanazon a kereskedelmi szinten, és megközelítőleg azonos mennyiségben, mint az értékelés alatt álló áru esetében.
- 35 Ebből következően a vámhatóságok a vámérték megállapítása céljából az importált áruk bejelentett árától eltérhetnek, és igénybe vehetik az importált áruk vámértéke megállapításának másodlagos módszereit – így például a Vámkódex 30. és 31. cikke szerinti módszereket, és különösen a hasonló áruk eladási árát –, ha az áruk vámértékére vonatkozó kételyek azt követően is fennállnak, hogy a vámhatóságok az érintett személyt minden adat szolgáltatására és minden kiegészítő okmány benyújtására felhívták, valamint megfelelő lehetőséget biztosítottak számára, hogy az említett kételyeket alátámasztó indokokról kifejtse az álláspontját.
- 36 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata – amely az előtte folyamatban lévő ügyre vonatkozóan egyedülként rendelkezik közvetlen ismeretekkel – annak meghatározása, hogy az alapügyben szóban forgó vámhatóság kételyei megalapozták-e az említett másodlagos módszerek igénybevételét, továbbá hogy ez a hatóság felhívta-e az érintett személyt minden adat szolgáltatására és minden kiegészítő okmány benyújtására, valamint megfelelő lehetőséget biztosítottak-e számára, hogy az említett kételyeket alátámasztó indokokról kifejtse az álláspontját.
- 37 Annak érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróság hasznos választ kapjon, a fentieket ki kell egészíteni az alapeljárást illetően a Bíróság rendelkezésére álló tényállási elemekre vonatkozó következő észrevételekkel.
- 38 Ebben a tekintetben, először is többek között a szóban forgó kételyek megalapozottságát illetően meg kell jegyezni, hogy a Bíróság elé terjesztett iratokból az tűnik ki, hogy az alapügyben az importált áruk bejelentett ügyleti értéke – a szóban forgó vámhatóság álláspontja szerint – az összehasonlítható importált áruk statisztikai átlagértékéhez képest rendkívül alacsony volt. A jelen esetben, amint azt az Európai Bizottság hangsúlyozza, úgy tűnik, hogy bizonyos, az alapügyben szóban forgó árukat illetően a bejelentett ár több mint 50%-kal alacsonyabb volt a statisztikai átlagárnál.
- 39 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a megállapíthatóhoz hasonló árkülönbség elegendőnek tűnik a vámhatóság kételyeinek igazolásához és a szóban forgó áruk bejelentett vámértékének vámhatóság általi elvetéséhez.
- 40 Ezenkívül az nem vitatott, hogy az alapügyben azok a kételyek, amelyek azt eredményezték, hogy az említett hatóság a végrehajtási rendelet 181a. cikkét alkalmazta, nem a kereskedelmi számla hitelességére vonatkoztak, hanem az importált áruk vámértékének helyességére.
- 41 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a végrehajtási rendelet 181a. cikkének alkalmazásában az importált áru ügyleti értékét igazoló okiratok hitelessége nem meghatározó elem, hanem az azon tényezők egyikének minősül, amelyeket a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. E hatóságoknak ugyanis ezen okiratok hitelessége ellenére is lehetnek kétségeik az importált áruk vámértékének helyességét illetően (lásd ebben az értelemben: 2008. február 28-i Carboni e derivati ítélet, C-263/06, EU:C:2008:128, 64. pont).
- 42 Másodszor, ami azt a kérdést illeti, hogy az alapügyben szóban forgó vámhatóság megfelelő lehetőséget biztosított-e az érintett személy számára, hogy az e kételyeket alátámasztó indokokról kifejtse az álláspontját, a Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy a megyei vámhatóság felhívta az EURO 2004. Hungaryt az importált áruk vámértéke helyességének bizonyítására. E körülmények között meg kell állapítani, hogy ez a hatóság megfelelő lehetőséget biztosított az érintett társaság számára, hogy az említett kételyeket alátámasztó indokokról kifejtse az álláspontját.

- 43 Mindazonáltal a Bírósághoz benyújtott ügyiratokból az tűnik ki, hogy a vámhatóságnak adott válaszában ez a társaság nem terjesztett elő újabb bizonyítékokat, és úgy nyilatkozott, hogy a számla szerinti értéket fizette meg a szerződéses partnerének.
- 44 A fenti megfontolások összességéből következően az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a végrehajtási rendelet 181a. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes a vámhatóságoknak az alapügyben szóban forgóhoz hasonló jogalkalmazási gyakorlata, amely a Vámkódex 30. cikkében szereplő módszer szerint az importált áruk vámértékének a hasonló áruk ügyleti értéke alapján történő meghatározásából áll abban az esetben, ha a hasonló áruk importja során alkalmazott beszerzési árak statisztikai átlagához képest a bejelentett ügyleti értéket azon tény ellenére is irreálisan alacsonynak találják, hogy az importált árukért ténylegesen kifizetett ár igazolására előterjesztett számla és átutalási igazolás hitelességét a vámhatóságok nem cáfolták meg vagy vonták egyébként kétségbe, viszont az importőr a vámhatóság erre vonatkozó felhívása ellenére sem terjesztett elő további bizonyítékokat vagy információkat az áruk bejelentett ügyleti értéke helyességének alátámasztására.

A költségekről

- 45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

Az 1994. december 19-i 3254/94/EK bizottsági rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 181a. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes a vámhatóságoknak az alapügyben szóban forgóhoz hasonló jogalkalmazási gyakorlata, amely az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 30. cikkében szereplő módszer szerint az importált áruk vámértékének a hasonló áruk ügyleti értéke alapján történő meghatározásából áll abban az esetben, ha a hasonló áruk importja során alkalmazott beszerzési árak statisztikai átlagához képest a bejelentett ügyleti értéket azon tény ellenére is irreálisan alacsonynak találják, hogy az importált árukért ténylegesen kifizetett ár igazolására előterjesztett számla és átutalási igazolás hitelességét a vámhatóságok nem cáfolták meg vagy vonták egyébként kétségbe, viszont az importőr a vámhatóság erre vonatkozó felhívása ellenére sem terjesztett elő további bizonyítékokat vagy információkat az áruk bejelentett ügyleti értéke helyességének alátámasztására.

Aláírások